
108. (Indlæg)

Tak for ordet, hr. præsident. I Ungdommens Nordiske Råd har vi netop haft besøg af min ukrainske veninde Alem. Alem var med til at starte The Kyiv Independent, der som engelsksproget medie er vitalt for, at resten af verden kan følge med i krigen. Hun måtte selv flygte ud af Ukraine den 24. februar, og hun fik kun sin kat med sig og blev reddet af næstekærlighed fra en belarussisk fremmed, der gav hende et lift over grænsen.

Nu er Alem vendt tilbage til Ukraine og kæmper sammen med den ukrainske ungdom for at genopbygge Ukraine og smide Rusland på porten. Hun gav mig denne ukrainske bog, "The Book of Yol", som symbol på kampen i Ukraine og for at minde os om vores ansvar for at forsvare ukrainernes ret til noget så basalt som livet. Mens USA's højesteret i sommer omstødte Roe versus Wade-dommen om abort og vi vendte vores øjne bort fra Ukraine, haglede missilerne ned over Kyiv, og en blot 7-årig pige blev begravet i murbrokkerne fra hendes eget hjem.

Mens vi står her, er der blevet fundet over 1.000 nye lig i massegrave i de befriede områder, og mens vi står her, er over 13 millioner ukrainere på flugt. Hver gang vi i Vesten tager vores øjne bort fra Ukraine, slår Putin til. Krigen i Ukraine er også en krig om vores befolkningers opmærksomhed. Når vi bliver trætte af at høre om krig, er jeg bange for, at min ukrainske veninde Alem bliver ladt i stikken til Putins nåde.

I Ungdommens Nordiske Råd er vi krystalklare: Vores støtte til Ukraine må være lige så fast som den klippegrund, den finske Rigsdag er bygget på. Nordens lys for verdens frihed må brænde lige så klart som den Nordstjerne, vi befinder os under. Vi må ikke vakle, og vi må ikke glemme.

Mit budskab til udenrigsministrene er derfor: Vi er nødt til at sørge for, at Ukraine ikke bliver Europas glemte krig. Det skylder vi dem ærlig talt. Tak for ordet.

Tietoja

Puheen numero

108

Laji

Indlæg

Vieraspuhuja

Rasmus Emborg

Speaker role

UNR

Tila

Waiting for transcription

Päivämäärä

02.11.22 09:57